

7781
16.4.14

16/04/2014

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ

- ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ & ΠΡΟΝΟΙΑΣ.**

Θέμα: «Εσκεμμένη στέρηση της δυνατότητας υπαγωγής σε καθεστώς αορίστου χρόνου των συμβασιούχων του ΟΔΙΕ από τον πρώην Πρόεδρο του.»

Στον ΟΔΙΕ , όπως και σε άλλες Δημόσιες επιχειρήσεις , το σενάριο επαναλαμβάνεται μονότονα. Κερδοφόρες επιχειρήσεις απαξιώνονται και στη συνέχεια ξεπουλιούνται. Έτσι και για τον ΟΔΙΕ που ενώ, έως και το 2002 ήταν μια κερδοφόρος επιχείρηση με τζίρους που κυμαίνονταν περίπου στα 350 εκ. ευρώ, από το 2003 όταν εξαναγκάζεται από την κυβέρνηση(για την μετεγκατάσταση του λόγω των Ολυμπιακών αγώνων) σε δάνειο 208 εκ ευρώ με τα τοκοχρεολύσια να ξεπερνούν τα 10 εκ. ευρώ ετησίως, η κατάσταση αλλάζει. Σε αυτό επιδρά και η μεταφορά του, σε μια πολύ απομακρυσμένη θέση (στο Μαρκόπουλο), με δυσκολίες πρόσβασης και επομένως μειούμενη επισκεψιμότητα, η δημιουργία εγκαταστάσεων ασύμμετρα μεγαλύτερων των αναγκών. , με μεγάλες δαπάνες λειτουργίας. Παράλληλα, η μείωση των εισοδημάτων των παικτών λόγω της κρίσης, αλλά και ο εντεινόμενος ανταγωνισμός από άλλα τυχερά παιχνίδια, είχαν ως συνέπεια να μεγεθύνεται καθημερινά η οικονομική μαύρη τρύπα και να καθίσταται, στην ουσία, προβληματικός ο οργανισμός.

Οι κυβερνήσεις και οι διοικήσεις τους, κατά κανόνα αδράνησαν. Δεν έδειξαν και συνεχίζουν να μην δείχνουν κανένα ενδιαφέρον για τη λειτουργία του ΟΔΙΕ, και ενώ υπήρχαν και υπάρχουν σημαντικές δυνατότητες, αυτές δεν αξιοποιήθηκαν ποτέ. Δεν υπήρξε κανένα ενδιαφέρον για πολύπλευρη αναπτυξιακή χρήση των εγκαταστάσεων του χώρου των 1200 στρ., παρά το γεγονός ότι στον χώρο περιλαμβάνεται η μεγαλύτερη κτηνιατρική κλινική των Βαλκανίων, ακόμη και ελικοδρόμιο. Δεν πάρθηκαν μέτρα που, καταρχάς, θα έκαναν τον ΟΔΙΕ να μην είναι ζημιογόνος και παραπέρα να έχει με τη λειτουργία του ευεργετική επίδραση στην Οικονομία της χώρας, αλλά και την τοπική κοινωνία.

Εκτός όμως από τα παραπάνω, πρέπει να γίνει σαφές πως η ιδιωτικοποίηση ή η κατάργηση, όπως επιδιώκουν ορισμένοι του ΟΔΙΕ, θα σημάνει μεγάλο πλήγμα και στην απασχόληση, αφού ένα πολυπληθές δυναμικό απασχολείται στον ΟΔΙΕ ή εξ αιτίας του ΟΔΙΕ. Η απασχόληση, τελευταία, μετά από διαδοχικές μειώσεις, είναι περίπου:70 μόνιμοι, 400 εργαζόμενοι μιας μέρας, 70 προπονητές, 400 ιπποκόμοι, 600 ιδιοκτήτες αλόγων, 60 ελεγκτές, 70 τεχνικοί . Επίσης με τον ιππόδρομο συνδέουν την απασχόλησή τους περίπου 500 πράκτορες. Έτσι, μπορούμε να μιλάμε για περίπου 3000 οικογένειες.

Στο σημείο αυτό, επιβάλλεται να γίνει ειδική αναφορά στους εργαζόμενους μιας μέρας, που καταφέρνουν να έχουν μηνιάτικο 200 € και καμία εργασιακή εξασφάλιση. Για την συγκεκριμένη κατηγορία συμβασιούχων, που αποτελεί ντροπή για μια ευνομούμενη δημοκρατία, ο Πρόεδρος του ΟΔΙΕ την περίοδο 2004-2006 κ. Πελοπίδας Καλλίρης μη αποστέλλοντας τα στοιχεία προϋπηρεσίας που είχε ζητήσει το ΑΣΕΠ, εμπόδισε τη μονιμοποίηση τους(αορίστου χρόνου),, με συνέπεια να είναι έως σήμερα όμηροι του πελατειακού κράτους.

Σε πρόσφατο δημοσίευμα της «Εφημερίδας των Συντακτών» αναφέρεται η αμετάκλητη καταδίκη του κ. Πελοπίδα Καλλίρη στον Άρειο Πάγο, για τα κατορθώματά του στον ΟΔΙΕ, ενώ η απόφαση για τους εργαζόμενους : «Είναι μεγάλη ηθική δικαίωση, αφού στερήθηκαν τη δυνατότητα υπαγωγής σε καθεστώς αορίστου χρόνου και έφτασαν στα όρια της συνταξιοδότησης, διανύοντας τριάντα χρόνια ή και περισσότερα, με συμβάσεις μιας ημέρας. Και επιβεβαιώνει τη διαχρονική προτίμηση των κυβερνήσεων σε τέτοιου είδους πελατειακές και ρουσφετολογικές πρακτικές» σύμφωνα με δήλωση του δικηγόρου τους.

Η κυβέρνηση, όμως, για να... τιμήσει την προσφορά του, διόρισε τον κ. Πελοπίδα Καλλίρη Γενικό Γραμματέα στο υπουργείο Υγείας. Η υπόθεση αυτή, φέρνει στην επιφάνεια συμπεριφορές διοικητών που κατά τη γνώμη μιας δεν είναι μεμονωμένες και οι οποίοι, ενώ δείχνουν «τεράστια θέρμη» για προώθηση ιδιωτικοποίησεων, δεν πράττουν τίποτα για την πραγματική εξυγίανση και αναπτυξιακή συμβολή των επιχειρήσεων. Όσον αφορά τους εργαζόμενους, μάλιστα, όχι μόνο δεν εφαρμόζουν τις προβλέψεις της νομοθεσίας και των προστατευτικών ρυθμίσεών τους, αλλά, αντίθετα, βλέπουμε να θέτουν εμπόδια εφαρμογής τους. Το γεγονός ότι δεν είναι μεμονωμένη η περίπτωση Καλλίρη, αποδεικνύεται από την όλη ιστορία ΟΔΙΕ. Είναι γνωστό ότι πριν από περίπου δύο χρόνια υπήρξε καταδίκη και άλλων δύο πρώην διοικητών του ΟΔΙΕ, καθώς και εκείνοι στις θητείες τους στον Οργανισμό δεν είχαν αποστέλει τα σχετικά στοιχεία των συμβασιούχων στο ΑΣΕΠ, ως όφειλαν, για να κριθεί το θέμα της μονιμοποίησής τους. Τέτοια στελέχη, όπως ο ανάλγητος πρώην πρόεδρος ΟΔΙΕ, αντί να μπαίνουν στο περιθώριο, επιβραβεύονται από την μνημονιακή κυβέρνηση,

Ο ΣΥΡΙΖΑ, βρίσκεται πάντα κοντά στα προβλήματα και στις διεκδικήσεις των περίπου 400 εργαζομένων μιας μέρας και θα συνεχίσει να αγωνίζεται, για μια κοινωνία με σταθερή και αξιοπρεπή εργασία για όλους, αποσκοπώντας παράλληλα στην αναπτυξιακή αξιοποίηση του φορέα και της ακίνητης περιουσίας του, ώστε ο ΟΔΙΕ να μην είναι ζημιογόνος και να έχει ευεργετική επίδραση στην περιοχή.

Είναι, τουλάχιστον, απαράδεκτο εργαζόμενοι να φτάνουν στα όρια της συνταξιοδότησης, διανύοντας τριάντα χρόνια ή και περισσότερα, με συμβάσεις μιας ημέρας, επιβεβαιώνοντας τη διαχρονική προτίμηση των κυβερνήσεων σε πελατειακές και ρουσφετολογικές πρακτικές και οδηγώντας τις εργασιακές σχέσεις στον Μεσαίωνα.

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

- 1. Πως, τόσα χρόνια από τη στιγμή που στάλθηκαν οι προϋπηρεσίες στο ΑΣΕΠ και έγινε το πρώτο βήμα- με απόφαση τον Ιούλιο 2011- τακτοποίησης των 146 από τους 750**

συμβασιούχους, το θέμα συνεχίζει να βρίσκεται σε εκκρεμότητα και οι συμβασιούχοι σε ομηρία με συμβάσεις μιας μέρας;

2. Τι απαντά η κυβέρνηση, γενικά σε όλους τους συμβασιούχους και στον φόβο τους, μήπως με την εξέλιξη της ιδιωτικοποίησης βρεθούν τελείως στο δρόμο, ενισχύοντας παραπέρα την απέραντη στρατιά των ανέργων στη χώρα μας;

3. Ποιά θα είναι η αντιμετώπιση του παρανομήσαντος Πελοπίδα Καλλίρη μετά την καταδίκη του; Θα συνεχίσει να ασκεί κυβερνητικό αξίωμα ή θα ληφθούν μέτρα;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Βαλαβάνη Νάντια

Πάντζας Γεώργιος

Πετράκος Αθανάσιος

Στρατούλης Δημήτρης